

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

24 aprilie 2013

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:
Președinte – Constantin Gurschi,
judecători – Constantin Alerguș și Andrei Harghel,
examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat împotriva
deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21.01.2013 de inculpatul
Lungu Vitalie Timofei, născut la 03.09.1975,
originar și domiciliat în mun. Chișinău,
str. Salcîmilor, 22/5, ap.71

Termenul de examinare a cauzei:

1. 29.05.2012 – 09.11.2012 (prima instanță)
2. 17.12.2012 – 21.01.2013 (instanța de apel)
3. 28.03.2013 – 24.04.2013 (instanța de recurs)

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 09 noiembrie 2012, Lungu V. a fost recunoscut vinovat în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art.217 alin.(2), fiindu-i stabilită pedeapsa 1 (un) an închisoare cu ispășirea termenului în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art.85 alin.(1) CP la pedeapsa stabilită i s-a adăugat parțial partea neexecutată a pedepsei numite prin sentința judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 13 octombrie 2009, stabilindu-i definitiv 3 (trei) ani 3 luni închisoare cu ispășirea termenului în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul de ispășire a pedepsei fiind calculat din momentul pronunțării sentinței din 09.11.2012.

2. Potrivit sentinței s-a stabilit că, în urma informației operative deținute, la data de 14 mai 2012, în jurul orelor 22:00, lângă „Farmacia Familiei”, bd. Ștefan cel Mare și Sfînt, 148, mun. Chișinău, de către colaboratorii SPC a CPs Buiucani, mun. Chișinău, a fost stopat V. Lungu, , fiind suspectat în păstrarea și consumul de substanțe narcotice și escortat în CPs Buiucani. În urma percheziției corporale efectuate a fost depistat și ridicat din buzunarul interior al gențiței personale din materie de culoare neagră, un pachetel din hîrtie de staniol, de culoare argintie, în care se afla o substanță

solidă sub formă de bulgări și praf de culoare alb-galbuie, pe care-l păstra fără scop de înstrăinare.

Conform concluziei raportului de expertiză nr. 123 din 20.05.2012 substanța solidă reprezintă heroină - substanță narcotică neutilizată în scopuri medicale. Masa heroinei constituie 0,10 grame, cantitate ce reprezintă proporții mari.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către inculpat, care a solicitat casarea totală a acesteia cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă. De asemenea, a solicitat emiterea unei încheieri interlocutorii în privința colaboratorilor de poliție Bazatin și Hîncu.

În motivarea apelului a invocat că, pachetul ridicat de la el nu-i aparține, fiind pus în geantă de către colaboratorii de poliție Bazatin și Hîncu, în privința cărora a fost emisă ordonanța procurorului privind punerea sub învinuire în baza art.217¹ CP. Consideră că, dosarul penal intentat în privința sa este fabricat de către colaboratorii de poliție menționați mai sus, ceea ce confirmă și faptul că, la acel moment se afla la tratament benevol contra narcomaniei și nu consuma substanțe narcotice, și nu avea motiv de a păstra la el astfel de substanțe.

De asemenea, nu este de acord cu aplicarea pedepsei integrale și nu parțiale din sentința judecătorei Botanica, mun. Chișinău din 13 octombrie 2009, pe motiv că a executat aproape întreg termenul de pedeapsă.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 ianuarie 2013 a fost respins ca nefondat apelul inculpatului V. Lungu și menținută sentința judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 09.11.2012 în privința acestuia, fără modificări.

Termenul executării pedepsei s-a calculat din data de 21.01.2013, cu includerea în acest termen aflarea lui V. Lungu în stare de arest de la 09.11.2012 pînă la 21.01.2013.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a constatat că vinovăția inculpatului V. Lungu în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art.217 alin.(2) CP este dovedită pe deplin prin declarațiile martorilor Hîncu D. și Bazatin V., date în ședința de judecată și verificate în ședința instanței de apel, precum și prin materialele dosarului:

- explicațiile scrise personal de V. Lungu la Comisariatul de Poliție sec. Buiucani, mun. Chișinău, în care a recunoscut că-i aparține pachetul din hîrtie de staniol în care se află un praf de culoare albă, depistat și ridicat în timpul percheziției corporale (f. d. 6-7);
- procesul-verbal de percheziție corporală din 14.05.2012 a cet.V. Lungu, în cadrul căreia a fost depistat și ridicat din buzunarul interior al gentuței personale din materie de culoare neagră, un pachetel din hîrtie de staniol, de culoare argintie, în care se afla o substanță solidă sub formă de bulgări și praf de culoare alb-gălbui (f.d.8);
- raportul de expertiză nr. 123 din 20.05.2012, conform căruia, substanța solidă

reprezintă heroină - substanță narcotică neutilizată în scopuri medicale, masa căreia constituie 0,10 grame (f.d. 16-17);

- ordonanța de recunoaștere și de anexare a corpului delict la cauza penală – un plic din hârtie de culoare albă, în care se află un plic din hârtie de staniol, de culoare argintie, care conform raportului de expertiză conține heroină cu masa de 0,10 gr. (f.d.22);
- procesul-verbal de examinare a obiectului din 22.05.2012, prin care a fost examinat un plic din hârtie sigilat și ștampilat (f.d.23);
- ordonanța de neîncepere a urmăririi penale din 13.07.2012, la plîngerea lui Lungu V. pe faptul fabricării dosarului penal în baza art. 217 CP, de către colaboratorii CPs Buiucani, mun. Chișinău (f. d. 81).

Instanța de apel a constatat că, la aplicarea pedepsei instanța de fond a ținut cont de prevederile art.art.7,61,75,76 CP, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de faptul că V.Lungu se află la evidența medicului narcolog din 03.01.2005, cu diagnoza narcomanie (opii), a comis infracțiunea în termen de probă – prin sentința judecătoreii Botanica, mun. Chișinău din 13 octombrie 2009 condamnat în baza art.187 alin.(2) lit.f) CP, la 3 ani închisoare, iar potrivit art. 90 CP, executarea pedepsei a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 3 ani.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către inculpatul V.Lungu, solicitînd casarea acesteia și a sentinței Judecătoreii Buiucani, mun. Chișinău din 09 noiembrie 2012, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care să fie achitat pe motiv că fapta nu a fost săvârșită de el.

În motivarea recursului a invocat că, instanța de fond și cea de apel nu au examinat obiectiv cazul, deoarece nu i s-a dat posibilitatea de-a prezenta probe noi pentru elucidarea tuturor circumstanțelor de fapt și de drept, pe care intenționează să le administreze cu apărătorul său.

De asemenea, își expune dezacordul său cu aprecierea probelor, care nu sunt concludente, utile și nu coroborează între ele.

7. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) CPP, hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) CPP instanța de recurs examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

7.1. Recurentul nu a invocat în recurs temeiurile prevăzute de art.427 CPP, însă colegiul reține că, potrivit textului recursului, argumentele invocate se cuprind în temeiul de recurs prescris de pct.8) alin.(1) art.427 CPP „*nu au fost întrunite elementele infracțiunii*”.

Colegiul menționează că temeiul invocat de recurent - „*nu sînt întrunite elementele infracțiunii*” include cazurile cînd nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele constitutive, ori cînd nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

Prin urmare, temeiul, la care se face trimitere în recurs, nu este aplicabil în speța examinată din punctul de vedere al prezenței erorii de drept, care ar determina necesitatea casării hotărîrilor pronunțate în cauza lui V. Lungu.

Atît instanța de fond, cît și instanța de apel au conchis că fapta a fost săvîrșită de inculpatul V. Lungu și acțiunile lui au fost încadrate corect în baza art. 217 alin.(2) CP - circulația ilegală a substanțelor narcotice, în proporții mari, fără scop de înstrăinare, prin metoda păstrării.

Versiunea înaintată de către inculpat precum că, dosarul penal în privința sa este fabricat de către colaboratorii de poliție CPs. Buiucani, mun. Chișinău, Hîncu D. și Bazatin V., care i-au pus pachetul cu substanța narcotică în geanta sa, a fost verificată și apreciată ca metodă de apărare a inculpatului, întrucît potrivit încheierii din 15 mai 2012 percheziția corporală efectuată la 14.05.2012 de organul de urmărire penală în privința lui V. Lungu, a fost declarată legală, luînd în considerație că ultimul în ședința de judecată închisă a confirmat faptul efectuării percheziției și ridicarea din geanta sa un plic în care se afla substanța narcotică și careva obiecții asupra procedurii percheziției nu a avut (f.d.12) și prin ordonanța din 13.07.2012 de neîncepere a urmăririi penale în privința colaboratorilor de poliție CPs. Buiucani, Hîncu D. și Bazatin V. pe motivul lipsei faptului infracțiunii (f.d.81).

Or, potrivit art. 64 alin.(2) pct.19) și art.66 alin.(2) pct.27) CPP, V. Lungu atît în calitate de bănuit, cît și de învinuit, a fost în drept să atace, în modul stabilit de lege, acțiunile și hotărîrile organului de urmărire penală, însă nu s-a folosit de acest drept, precum și avocatul său, conform prevederilor art.68 CPP.

Privitor la cercetarea probelor suplimentare indicate de autorul recursului, colegiul menționează că, nu poate fi efectuată de instanța de recurs, deoarece potrivit art.427 alin.(1) CPP, hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, dar nu de-a cerceta noi probe.

Colegiul reține faptul că, V. Lungu a fost asistat de apărător atît în instanța de fond, cît și în instanța de apel, însă nici el și nici apărătorul nu au înaintat cereri, demersuri întru anexarea sau cercetarea unor probe noi, cu indicarea faptelor și circumstanțelor ce urmează a fi dovedite, mijloacele prin care pot fi administrate aceste probe, locul unde se află acestea, iar în privința martorilor, experților și specialiștilor cu indicarea identității și adresa lor în cazul în care partea nu poate asigura prezența lor în instanța de judecată, precum și motivele care au împiedicat prezentarea lor în instanță, ce se confirmă prin conținutul procesului-verbal al ședinței de judecată întocmit în prima instanță și în instanța de apel (f.d.94-103; 128-132).

În conformitate cu prevederile art.24 CPP, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decît interesele legii, însă acordă ajutor oricărei părți, la solicitarea

acesteia, pentru administrarea probelor necesare, întrucît părțile participante la judecarea cauzei au drepturi egale, fiind învestite de legea procesuală penală cu posibilități egale pentru susținerea pozițiilor lor. Instanța de judecată pune la baza sentinței numai acele probe la cercetarea cărora părțile au avut acces în egală măsură.

Din conținutul hotărîrilor atacate rezultă că, instanțele de judecată corect au constatat faptele și circumstanțele săvîrșirii infracțiunii incriminate inculpatului V.Lungu în baza art. 217 alin.(2) CP, descriindu-le în partea descriptivă, ulterior motivîndu-se concluzia de vinovăție printr-un cumul de probe pertinente, concludente și utile, care obiectiv au fost apreciate de instanțele de judecată ierarhic inferioare, iar pedeapsa i-a fost stabilită în conformitate cu prevederile art. 7, 61, 75 CP.

Colegiul constată că motivele invocate în recurs privind nevinovăția lui V.Lungu au fost obiect de studiu la cercetarea judecătorească în instanța de fond, precum și în instanța de apel, care s-a efectuat sub toate aspectele, complet și obiectiv prin prisma principiului contradictorialității și nemijlocirii.

Instanța de recurs reține că temeiul invocat de recurent prevăzut la art. 427 alin. (1) pct.8) CPP, nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului. Astfel de erori de drept în speța examinată nu s-au comis, prin urmare hotărârea atacată este legală și întemeiată.

Colegiul conchide că la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art.414-419 CPP, de aceea recursul se declară inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4)CPP, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul **Lungu Vitalie Timofei** împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21.01.2013, în propria sa cauză, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la data de 15 mai 2013.

Președinte: semnătura Constantin Gurschi

Judecători: semnătura Constantin Alerguș

semnătura Andrei Harghel

Copia corespunde originalului

Judecător Constantin Gurschi